

Til § 64.

At „forlede“ en Anden til at begaae en Forbrydelse, kan neppe skee uden med Forsæt, og vi have derfor her bragt et andet Ord i Forslag (Nr. 54).

Til § 67.

Saaledes som Paragraphens første Deel er affattet, kunde det blive Gjenstand for Tvivl, om dens Bestemmelse af Begrebet om Hovedmanden ikkun er anvendelig, naar en Forbrydelse er kommen til Udførelse, hvortil flere Krigsmænd ere skyldige. Dette antage vi dog ikke at være Meningen, og vilde heller ikke kunne billige det. Derfor have vi foreslaaet en Omredaction af Paragraphens 1ste Stykke i Begyndelsen og hermed forenet et Par mindre betydelige Ordforandringer (Nr. 55). Efr. iøvrigt her §§ 83, 116, 118.

Grunden til den foreslaaede Forandring i Paragraphens 2det Afsnit (Nr. 56) er den, at det ikke kan forudsættes, at den Ældste af dem, der have lige høi Tjenestegrad, alene ved sit Anciennetetsfortrin skulde kunne udøve nogen særdeles Indflydelse paa de Yngre, ei at tale om, at disse ikke just behøve at være hans „Undergivne“ i dette Ords strengere Forstand. Udkastet til en militair Straffelov for Norge indeholder den samme Regel, som vort Forslag gaaer ud paa at indføre. Efr. Motiv. Pag. 61. (Nr. 56.)

Til § 68.

Af Motiverne sees, at der i Paragraphen sigtes til det Tilfælde, at en Forening om at begaae en Forbrydelse vel har fundet Sted, men at Forbrydelsen er bleven opdaget, forinden der er bleven begyndt paa dens Udførelse, saaledes f. Ex. naar et Complot om Rømnings tidde var røbet. Da det nu kunde være tvivlsomt, hvorledes Paragraphens Udtryk „naar denne (Forbrydelsen) ikke kommer til Udførelse“, skulde forståes, idet derunder kan indbefattes foruden den fuldbragte og fuldendte Forbrydelse ogsaa det nærmere og fjernere For-

søg, er en Forandring af hine Udtryk foreslaaet (Nr. 57).

Til § 69.

Baade „de borgerlige Loves Grundsætninger“ og „Sagens Natur“ maae tages i Betragtning ved Straffens Udmaalning (Nr. 58).

Naar Forbrydelsen blev begaaet langt fra Krigskuepladsen, kunde vel „Krigstid“ i og for sig ikke afgive Grund til forhøiet Straf (Nr. 59).

Hvad de 3 sidste Linier i Paragraphen indeholde, følger vel af sig selv og turde vel saaledes ansees overflødig (Nr. 60).

Til § 71.

Der turde dog, naar flere Forbrydelser begaaes ved forskellige Handlinger, være overveienende Grunde for at vedtage, at Forbrydelseerne skulde være af beslægtet Natur, for at den i § 70 givne Regel skal kunne komme til Anvendelse. Efr. Motiv. Pag. 63. Saalænge en modsat Grundsætning ikke er antagen i Landets almindelige Straffelovgivning, synes det mindre rigtigt at etablere den i en speciel, der dog, saavidt muligt, i almindelige Principer skulde slutte sig til den almindelige (Nr. 61).

Til § 72.

Efter de tidligere anførte Regler for flere Straffes Forening, in specie §§ 31, 41 og 45, efr. og Motiv. Pag. 63, er en Forandring af Paragraphens Nr. 3 bragt i Forslag, ligesom man for at forebygge Tvivl har foreslaaet udtrykkeligt at henvise til de to sidstnævnte Paragrapher (Nr. 62).

Til § 73.

Her er tilføjet en Henviisning til vedkommende Sted i Disciplinarloven (Nr. 63).

Til § 76.

Da denne Paragraph, som den i Udkastet findes redigeret, gjentager endeel af hvad § 5 allerede indeholder, er en Omredaction bragt i Forslag (Nr. 64).